

En vise som synges

Paal han jæt' sine høna paa haugen.

Præsten i bygda han er nu en laban
han er nu ægte og det er sandt
Venskab det vilde han nu slæt ikke have
undtagen med aliak tater og fant
dem blev nu snart fortrel'ge venner
ingen sf nogen deres embed misunder
lyve og sladre mom alle mand kjender
det kan du tro det har han lært af en fant.

En dag jeg skulde til Rörbotten og prædike
da havde jeg ikke min prædiken opsat
gik jeg og vrid mig og snud mig og tænkte
kom jdg til Rorbotten saa træft jeg en fant
goddag min hr. aliak vad skal jeg nu jøre
min gjærning i dag kan jeg ikke fuldføre
min prædiken kan nu slæt ingen faa høre
uden jeg har den paa papiret plænt.

Hør nu miu præst jeg skal dig forklare
alt hvad jeg hører og alt hvad jeg kan,
saaledes skal du din prædiken studere,
alt hvad jeg siger det er nu saa sandt,
lyve om kua, om grisen og katten,
kobben og nisa sæt du ud af betragtning,
lyve om alle som bor i Rörbotten,
saaledes skal du bolde din prædiken idag.

Splinten han har haver nu tre andre venner,
som pleier at sladre og lyve som han,
hu Mali og Kari og hu gamle Gurru
de maa du tro at dem ogsaa kan,
Mali hun er nu saa svarte som tateren,
Gurru hun er nu saa listi som katten,
Kari hun tripper omtrent som muldrotten,
da er dem som ræven udi sit flor.

Sine knivskæft beslår han med holker saa fine,
sælger dem for fine og ægte nysølv,
men de er gjort ndat simploste blikket
og lodder det gjør han med bly og med løgn,
Paa splinten de har vi nu meget og klage,
Kjærringen dem lover hannu trolligen bedrage
løg og bly de sveiser han tillsammans,
det bliver lodding som ikke er lur.

Til Aliak kommer saa mangen en kjærring
vil have sin kaffekjel forbedret istand,
du har havt den før og gjort den værre,
saa jeg ikke kan koge nogen kaffe paa den
tar saltsyr og bly naar du skal fortinne,
tar store betaling og kjelen blir værre,
saaledes bedrager du saa mangen en kjærring,
kaffen ikke halvkoget saa er baatne tu den.

Gurru paa fæstningen kommandør her,
kommer der nogen skal jeg dem bombardere,
Paa fæstningen her tør ingen indkomme,
ingen faar se hvorledes jeg gjør det.
men dem faar føle at det er og saa sandt.
Isade med bly naar jeg pleier at arbeide
men du maa tro at jeg og saa gjør fant
Blikkenslager er jeg og kjela de gjør jeg

Jeg endnu vil berøre præsten i bygden,
han er at de simple paa stolen kan staa,
Hvert ord af sin lekse optegnet paa tevelen,
men enda for almuen tung og kan faa,
hvad skal man sige om saadanne præsta,
hvert ord er nu tør som fortørrede læmsa,
paa stolen der staar han og stirrer på lekse
omtrent som en ko for en hvidmålet dør.

Splinten han Alias og Rompetus er venner,
paa det skal du heller ikke un res saa stort,
dem er nu og ndat Greselias familie,
for det saa er dem nu ikke og foragt,
Greselia hun var nu en skræk for mange,
mangsen en for hende og har været bange
den tid hun paa vikingetog for om lande,
det kan jeg paa de andre ogsaa godt forstaa.

Vil nogen vide, hvem visen omhandle,
det er om en tater, som kom røkende på land
og vil du nu spørge, hvem den haver digtet,
saa er det ogsaa en omvankendes mand,
hengsa hun er nu og af samme sorten,
mørke og svart som den ægte muldrotten
og slingerer, det gjør hun som skibe på vandet
men enda paa fæstningen gjør hun sin pligt

En tyv de haver jeg nu aldrig været,
om jeg har krog, saa er det hos faa,
en tater det er jeg og ndat den ægte,
da maa du slet ikke undres derpaa,
Ingran dem er au ogsaa lidt lange
omtrent paa mig som andre fanter mange,
men jeg er derfor slet ikke bange
om nogen kom paa mig med tyvbøla gaa.

V box 27:802

